



ת"פ 20488/03/15 - מדינת ישראל נגד אבי קופרמן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 מאי 2015

ת"פ 20488-03-15 מדינת ישראל נ'

קופרמן

בפני כב' השופט שמואל מלמד

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אבי קופרמן

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מוטי רייזמן ועו"ד אנ ג דנהירש

ב"כ הנאשם עו"ד נטע לב

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

נוכח הודאת הנאשם, הנני מרשיעו במיוחס לו בעובדות כתב האישום בעבירה של מעסיק תושב זר עבירה לפי 12א(ב) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952; מסיע תושב זר עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952.

ניתנה והודעה היום כ"ג אייר תשע"ה, 12/05/2015 במעמד הנוכחים.

שמואל מלמד, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1



הנאשם הורשע בעבירה של העסקת והסעת תושב זר. הנאשם ביום 24/8/14 הסיע והעסיק שני תושבים זרים וזאת שלא כדין. מדובר בשוהים שאין לו אישור כניסה לישראל. יחד עם זאת, יש להם אישור כניסה לקו התפר. הערך המוגן הינו פגיעה בביטחונם של תושבי מדינת ישראל נוכח החשש כי אנשים שאסור להם להיכנס למדינת ישראל נכנסים ועלולים לפגוע בתושבי המדינה וזאת בהעדר ביקורת של רשויות המדינה.

מדיניות הענישה בעבירות של הסעה, העסקה והלנה של תושבי האזור נקבעה ברע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 12.2.06, (להלן: **הלכת אבו סאלם**). אומנם פסק הדין ניתן לפני תיקון מספר 13, אך הדברים שנאמרו שם הינם טובים ונכונים גם למקרה שבפני, כאשר אני לוקח בחשבון את ההחמרה בעונש המקסימאלי, עקב קיומה של נסיבה מחמירה בדמות מספר מוסעים שעולה על שישה. **בהלכת אבו סאלם** כבוד השופט חשין עמד על כללי הענישה המנחים בעבירות מעין אלה, וזאת בשל התופעה של פערים משמעותיים בענישה בין בתי המשפט השונים. נביא את תמצית הכללים כפי שנקבעו בפסק הדין:

א. להלכה שנקבעה ברע"פ 5198/01 **טלעת חטיב נ' מדינת ישראל** פ"ד נו(1) 769, יש שתי אונות (להלן: **הלכת חטיב**). האונה האחת היא שעבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, היא עבירה חמורה וכי העונש הראוי לה הוא עונש מאסר בפועל. האונה השניה, נסובה על החרג, היינו אותן נסיבות "יוצאות מגדר הרגיל" העשויות לשלול הטלתו של עונש מאסר. שתי האונות כפופות לעיקרון היסוד בדיני העונשין, קרי כי ענישה בפלילים לעולם ענישה אינדיבידואלית היא (פסקה 9 **להלכת אבו סאלם**);

ב. מדיניות הענישה הראויה בעבירות לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, נוטה לעבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו האישיות של כל מקרה ומקרה והעונש שיושט על עבריין חייב להלום את נסיבותיו של המקרה ושל העבריין הספציפי (פסקה 10 **להלכת אבו סאלם**);

ג. מדיניות הענישה המחמירה עדיין תקפה. יחד עם זאת, ניתן גם לחשוב על מקרים מתאימים שבהם ניתן לשרת את האינטרס הציבורי בעונשים שאינם דווקא של מאסר בפועל, אלא תמהיל של אמצעים אחרים כגון קנס כספי משמעותי, התחייבות כספית, מאסר על תנאי, שלילת רישיון נהיגה ותפיסה וחילוט של רכב שבו בוצעה עבירת ההסעה שלא כדין (פסקאות 11-13 **להלכת אבו סאלם**);

יש ליישם את ההלכה על פי נסיבותיו של כל מקרה ומקרה. יש לתת ביטוי לנסיבותיו האישיות של העבריין, בהן גילו, מצב בריאותו ומצבו המשפחתי. משקל רב יש ליתן לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין ובייחוד יש להתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור (פסקה 14 **להלכת אבו סאלם**).

מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירה של הסעה והעסקת שוהה בישראל שלא כדין, הינה מגוונת ונעה בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשי מאסר רע"פ 9301/09 **מחארג'ה נ' מדינת ישראל** (19.11.09); רע"פ 756/10 **מרעי נ' מדינת ישראל** (31.01.10); ת"פ (פ"ת) 27853-08-10 **מדינת ישראל נ' בדווי** (17.02.13); ת"פ(פ"ת) 22206-03-11 **מדינת ישראל נ' ארזי** (03.07.13); ת"פ (אשדוד) 58288-09-11 **מדינת ישראל נ' פרנקל** (27.05.13); ת"פ (רחובות) 24051-08-12 **מדינת ישראל נ' יואל עדי** (17.09.14). קיימים גם חריגים של אי הרשעה ראה ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' יוסף עטאללה** (31.03.14); ת"פ (רמ)



18089-03-10 מדינת ישראל נ' אסמאעיל אל עמורי (12.07.12) (המדינה לא הגישה ערעורים על החלטות אלו).

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך חברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה. בהינתן הפרמטרים הבאים ובהתחשב בכך שהנאשם הורשע בעבירה של העסקת שב"ח סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין הארוע הוא מאסר על תנאי ושל"צ, ועד שמונה חודשי מאסר. כיום לאחר פס"ד אלהרוש רע"פ 3677/13 עולה כי על בית המשפט לבחון מטרת כניסת השוהה לארץ. כאשר מדובר בכניסה למטרת עבודה בית המשפט העליון קבע כי מתחם הענישה יחל במע"ת. בנסיבות אלו נראה כי עונשו של המעסיק לא יכול לעמוד במתחם מאסר חובה בלבד כעמדת המאשימה, אלא יש מקום לקבוע מתחם גמיש יותר כאמור בהחלטה זו.

בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם על בית המשפט בנסיבות העבירה להתחשב בכמות השוהים הבלתי חוקיים אותם העסיק והסיע הנאשם, המסגרת בה נעברה העבירה וכוונת הדברים האם הנאשם הסתיר את השוהה בלתי חוקי, ניסה להימלט משוטרים על מנת לבצע את העבירה או כל נסיבה אחרת שיש בה כדי ללמוד על נסיבות מחמירות בעת ביצוע העבירה.

במקרה הנוכחי לא מתקיימות נסיבות מחמירות והנאשם נתפס מעסיק ומסיע שני שבחים במועד נקודתי כאשר יצוין כי השוהים בלתי חוקיים החזיקו בידם אישור שהייה לכניסה לקו התפר.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בענייננו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; היותו נעדר עבר פלילי. העובדה כי השבחים החזיקו באישורי שהייה בקו התפר יש בה כדי להפחית במסוכנות של הנאשם.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם למאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

ב. הנאשם ישלם קנס בסך ₪ 2,000 או 20 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ליום 01.08.15. במידה קיים פיקדון הרי שהוא יקוזז מהקנס והיתרה תושב לנאשם.



ג. אני מורה לנאשם לבצע 50 שעות שרות לטובת הציבור על פי התוכנית שתוכן ע"י שירות המבחן. בית המשפט מסביר ומזהיר את הנאשם כי במידה ולא ימלא אחר צו השל"צ ניתן לשפוט את הנאשם בשנית ולהטיל עליו כל עונש על פי ריאאות עינו בית המשפט.

שירות המבחן מתבקש לזמן את הנאשם על מנת להכין תוכנית של"צ.

כתובת הנאשם ראש העין ה' באייר 90. טלפון 0522335473.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יטופלו על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

מזכירות בית המשפט תשלח פרוטוקול הדין לשירות המבחן.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על-ידי הנאשם ובהיעדר מניעה על-פי דין, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזירו לידי או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם.

הנאשם יפנה למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום קנס.

ניתנה והודעה היום כ"ג אייר תשע"ה,
12/05/2015 במעמד הנוכחים.
שמואל מלמד, שופט